

Časopis s podobami za slovensko mladino.

S prilogo „Angeljček“

Štev. 9.

V Ljubljani, 1. septembra 1902.

Leto XXXII.

Moja mladost.

V tenko haljico odeta,
V kitah s pestrim cvetjem,
Moja je mladost zbežala
Pred poletjem.

In s seboj je vse pobrala,
Radost, srečo, nade ...
Vse, kar zvala sem bogastvo
Duše mlade.

S solzno-mračnim jaz očesom
Sem za njo strmela,
Ah, odtlej pa nisem bila
Več vesela.

Ljudmila Modičeva.

Harfo sem mi dajte!

Harfo sem mi dajte,
Srce mi je bolno —
Harfo sem mi dajte,
Srce mi je polno!

Zaigral na strune
Pešemco sem divno,
V pešemco položil
Bolečino skrivno.

Božji so krilatci
Pešem poslušali,
Božji so krilatci
Z mano se jokali ...

Padale z neba so
Rajske njih solzice —
Iz zemlje hitele
Rajske so cvetice ...

Rajske te cvetice
Harfi vpleti v strune:
Moje — z rajsko solzo
Srca naj presune!

Vneslav.

